

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615204948
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615204948.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová v právnej veci žalobcu E. F. M., M. Č. X/X, V. S. W., právne zastúpeného JUDr. Pavlom Pekarčíkom, advokátom, so sídlom Agátová 8, Spišská Nová Ves, proti žalovaným: v 1./rade X. W.O., S. M. N. X. X. Č. XX, V. S. W., t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom pre konanie Mestom Spišská Nová Ves, v 2./rade W. W., M. N. X. X. Č. XX, V. S. W., v 3./rade N. A., M. D. Z. Č. X, V. S. W., v 4./rade W. A., M. D. Z. Č. X, V. S. W., v 5./rade Q. N., M. Z. XX/XX, V. S. W., v 6./rade H. V., M. Z. Č. XX/XX, V. S. W., žalovaní v 3/ až 6/ rade zastúpení JUDr. Danielom Urbanom, advokátom, Hutnícka č. 14/4, Spišská Nová Ves, v konaní o náhradu škody takto

rozhodol:

Súd konanie voči W.R. A. a H. V. **zastavuje**.

Konanie voči X. W. L. W. W. súd **vylučuje** na samostatné konanie.

V prevyšujúcej časti súd návrh **zamietá**.

Žalobca je **povinný** zaplatiť žalovaným v 3. až 6. rade trovy konania vo výške 1.912,80 € (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1.733,80 € a uhradeného súdneho poplatku z odvolania vo výške 179 €) na účet ich právneho zástupcu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca podal na tunajšom súde návrh, ktorým sa dožadoval zaplataenia žalovanej sumy 2987,45 eur (90 000,- Sk) s odôvodnením, že dňa 4.9.2006 mal. žalovaní neoprávnene vnikli do jeho bytu a z príručnej pokladnice mu odcudzili finančnú hotovosť najmenej 90.000,-Sk, v ktorej mal uložených 720.000,-Sk, (odcudzili mu i sumy 170.000,-Sk, 200.000 Sk a 56.000,-Sk, avšak ohľadne týchto súm sa viedli samostatné konania). Pritom žalovaný Q. N.Ö. čakal pred obytným domom a dával pozor a všetci mal. žalovaní sa s odcudzenou finančnou hotovosťou rozdelili.

V konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves 3T 4/2007 súd rozhodol o vine a treste a s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. Uviedol, že z odcudzenej sumy 90.000,- Sk mu žalovaní nevrátili žiadnu sumu, v rámci trestného konania mu boli vrátené čiastočné plnenia, avšak tie nie sú predmetom súdneho konania, resp. súdnych konaní.

Vo veci súd rozhodol rozsudkom 1C 108/2008-37 zo dňa 19.5.2010 voči ktorému bolo podané odvolanie a Krajský súd v Košiciach rozsudkom 2Co/248/2010-66 zo dňa 19. 5. 2011 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. V dôsledku dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky 3Cdo/231/2011-104 zo dňa 11. 12. 2012 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vrátil mu na ďalšie konanie. Následne

Krajský súd v Košiciach svojím rozsudkom 2Co/152/2013-133 zo dňa 18. 4. 2013 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Náleze IIÚS 668/2013-38zo dňa 24. 9. 2014 vyslovil, že bolo porušené základné právo N.L. A., W.R. A., Q. N. L. H. V. na súdnu ochranu zaručené právo v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/152/2013 z 18. 4. 2013. Zároveň citovaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Košiciach svojím uznesením 9Co/27/2014-160 zo dňa 10. 2. 2015 zrušil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves 1C/108/2008-37 zo dňa 19. 5. 2010 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytkol v ňom súdu prvého stupňa, že nedostatočne zistil skutkový stav, keď nezisťoval, či žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v dôvodnej výške a či v tomto smere došlo k zaplateniu jej časti žalobcov ešte pred rozhodnutím vo veci samej. Tiež skutočnosť, že sa náležitým spôsobom nevyporiadal ani s tou skutočnosťou, že suma, ktorá mala byť žalobcovi vrátená, bola započítaná k dobru v inom občianskom právnom konaní, v ktorom si žalobca taktiež uplatňoval právo na náhradu škody. Poznamenal, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody musí byť splnená aj požiadavka existencie príčinnej súvislosti medzi činnosťou škodcu na jednej strane a ním spôsobenou škodou na druhej strane. Z tohto hľadiska bolo povinnosťou súdu prvého stupňa vysporiadať sa v prvom rade s otázkou, v akom rozsahu sa žalovaní podieľali na dotknutej trestnej činnosti, v dôsledku ktorej bola žalobcovi spôsobená škoda, a teda v akom rozsahu za túto škodu zodpovedajú. Na ťarchu žalobcov nemožno pričítať zodpovednosť za škodu, na vzniku ktorej sa nepodieľali a nárok na náhradu škody, ktorej si žalobca uplatnil v inom občianskom právnom konaní.

Ešte počas výsluchu v pôvodnom konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves 1C/108/2008 žalovaní maloletí účastníci potvrdili, že žalobcovi odcudzili okrem iného aj sumu 90.000,-Sk, túto sumu si navzájom rozdelili, pričom peniaze odcudzil mal. X. W.O., X.. N. A. strážil pred bytom a mal. Q. N. pred vchodom.

Zákonní zástupcovia žalovaných uviedli, že v minulosti so správaním chlapcov nemali problémy, kontrolujú trávenie ich voľného času, závažnejšie problémy s nimi nemali, šlo o bežné problémy vyplývajúce z ich veku.

Zákonní zástupcovia mal. X. W. a mal. N. A. a mal. Q. N. boli ochotní žalovanú sumu zaplatiť, pričom zákonná zástupkyňa Q. N.H. len časť sumy pripadajúcej na jeho podiel, t.j. 20.000,- Sk krátený sumou 6.900,-Sk, ktorú vrátila na políciu. W. W. požiadal o možnosť platiť v splátkach a W. A. nebola ochotná zaplatiť žiadnu sumu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves 3T 4/2007 - rozsudku z čl. 376 zo dňa 9.11.2007 súd zistil, že obžalovaný mal. X. W. bol uznaný vinným okrem iného za to, že dňa 4.9.2006 v čase okolo 14.00 hod. v V. S. W. na Y.. M.G. Č..X spolu s mal. N. A. neoprávnené vnikli do bytu žalobcu, zatiaľ čo mal. Q. N. ich čakal na ulici pred vchodom obytného bloku a dával pozor, kde zámok na vchodových dverách otvorili pravým kľúčom, ktorý si neoprávnene zadovážili od dcéry žalobcu W. M. a z kovovej pokladničky, ktorá bola uložená neuzamknutá v obývacej izbe v šatníkovej skrini odcudzili najmenej 90.000,- Sk, čím spáchal prečin krádeže a prečin porušovania domovej slobody, za čo bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorý mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, bola mu určená skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní 2 rokov a bolo mu obmedzené obmedzenie spočívajúce v zákaze sa stretávania s osobami, ktoré boli spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine a bol mu uložený príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a bol mu uložený trest prepadnutia vecí. Poškodený E.. F. M. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2007 vo vzťahu k mal. X. W..

V priebehu pojednávania žalobca zobral svoj návrh vo vzťahu k žalovaným zákonným zástupcom maloletých účastníkov (v čase podania návrhu) späť, vzhľadom na to, že títo už nadobudli plnoletosť. Zástupca žalovaných účastníkov W. A. L. H. V. so zastavením konania súhlasil.

V súlade s ustanovením § 96 ods. 1, 2 O.s.p. súd konanie voči nim zastavil.

Vzhľadom na neprítomnosť žalovaného účastníka W. W. na pojednávaní súd nemohol zabezpečiť jeho stanovisko k späťvzatiu návrhu, resp. jeho súhlas so zastavením konania, súd si bude musieť vyjadrenie tohto účastníka dodatočne zabezpečiť.

Taktiež na pojednávaní sa nezúčastnil opatrovník žalovaného X. W., preto s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 2 O.s.p. súd konanie vo vzťahu k týmto účastníkom vylúčil na samostatné konanie.

Súd tak rozhodoval o návrhu žalobcu voči žalovaným N. A. a Petrovi N..

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Predmetom tohto konania je zaplatenie žalovanej sumy 2987,45 eur (90 000,- Sk) uplatnenej na tom základe, že dňa 4.9.2006 mal žalovaný X. W. spolu s N. A. neoprávnene vnikli do bytu žalobcu a z príručnej pokladnice mu odcudzili finančnú hotovosť najmenej 90.000,-Sk, v ktorej mal uložených 720.000,-Sk, (odcudzili mu i sumy 170.000,-Sk, 200.000 Sk a 56.000,-Sk, avšak ohľadne týchto súm sa viedli samostatné konania). Pritom žalovaný Q. N.Ď. čakal pred obytným domom a dával pozor, kde zámok na vchodových dverách otvorili pravým kľúčom, ktorý si neoprávnene zadovážil od dcéry majiteľa bytu W. M. a z kovovej pokladničky, ktorá bola uložená neuzamknutá v obývacej izbe v šatníkovej skrini, odcudzili najmenej 90 000 Sk.

V konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves 3T 4/2007 súd rozhodol o vine a treste vo vzťahu k tomuto skutku tak, že obžalovaný ml. X. W. sám prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil činom väčšiu škodu, neoprávnene vnikol do obydlija iného závažnejším spôsobom konania, čím spáchal trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) ods. 3 písm. a) Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 117 ods. 1 Tr. zák. § 41 ods. 1 Tr. zák. § 36 písm. j), l), n) Tr. zák. a § 37 písm. j), h) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na d jeho správaním v skúšobnej dobe, skúšobná doba s probačným dohľadom bola určená v trvaní dvoch rokov, bolo mu uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré boli spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine a príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a bol uložený trest prepadnutia veci - 1 ks froolbalová hokejka, 1 ks MP3 prehrávač so slúchadlami a nabíjačkou a ich vlastníkom sa stal štát a s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných.

Žalobca vypovedal, že z odcudzenej sumy 90.000,- Sk mu žalovaní nevrátili žiadnu sumu, v rámci trestného konania mu boli vrátené čiastočné plnenia, avšak tie nie sú predmetom súdneho konania, resp. súdnych konaní.

Tvrdenie žalobcu, že škodu mu spôsobili i žalovaní N. A. a Q. N. neobstojí, a to vzhľadom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves 3T 4/2007 - 376 zo dňa 9.11.2007, ktorý za skutok uplatnený v tomto konaní nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2007 a vo vzťahu ktorému vo výroku o vine a treste je uvedené, že daný skutok spáchal X. W. sám.

Tomu napokon nasvedčuje i výpoveď žalovaného X. W. na pojednávaní dňa 12.6.2009 v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves 1C 108/2008, kedy vypovedal, že ... pokiaľ sa týka uplatnenej sumy, tie som odcudzil len ja sám, pričom N. A. bol pred bytom a dával pozor a Q. N. bol vonku...

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovaní konaní.

Ustanovenie § 135 ods. 1 upravuje taxatívnym spôsobom prípady, v ktorých je súd viazaný rozhodnutiami iných vnútroštátnych a medzinárodných súdnych orgánov.

Súd je tak okrem iného viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal. Otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 súd nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné.

Súd je v občianskom súdnom konaní vždy viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní, a dbať o to, aby sa s nimi nedostal do rozporu - viď R 27/1977.

Súd je viazaný iba výrokom (nie odôvodnením) napríklad trestného rozsudku. Z výroku o vine potom treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatelia.

Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin a kto ho spáchal, je teda daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, vždy neznamená len konštatovanie zavineného protiprávneho konania určitého páchatelia, ale aj záver o narušení chránených spoločenských vzťahov a o vzniku určitej ujmy, ktorú v prípade niektorých trestných činov predstavuje škoda na majetku, prípadne nemajetková ujma, ktorej odškodnenie právne predpisy pripúšťajú (napr. pri ublížení na zdraví), ako aj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a uvedenou ujmom. Rozhodnutie o spáchaní trestného činu nemožno teda vždy stotožňovať len so záverom o protiprávnom konaní - R 22/1979.

Výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo delikt, nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, keď je odškodniteľná ujma pojmovým znakom trestného činu.

V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku, a tým aj formou zavinenia predpokladaného Trestným zákonom -R 35/1993.

K návrhu žalobcu na zaplatenie náhrady škody súd poukazuje, že predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody a
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou.

Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu.

Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia) a z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností.

Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia.

Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zaplatenie náhrady škody, súd skonštatoval, že žalobca nepreukázal existenciu pojmových znakov škody u žalovaných N. A. a Q. N.Ö., keďže vo vzťahu k nim nebolo preukázané, že práve oni žalobcovi škodu spôsobili.

S prihliadnutím na výrok o vine a treste citovaného trestného rozsudku (ktorým je súd viazaný) a tiež na výpoveď žalovaného X. W. na pojednávaní dňa 12.6.2009 v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves 1C 108/2008 mal súd jednoznačne preukázané, že škodu žalobcovi v dôsledku spáchania trestného činu krádeže spôsobil výlučne a sám Marek Vlček.

Je síce pravdou, že ostatní dvaja žalovaní - N. A. a Q. N. nadobudli finančné prostriedky z krádeže spáchanej X. W., avšak právny vzťah medzi žalobcom a týmito žalovanými ba sa riadil ustanoveniami § 451 a nasl. OZ, t.j. bezdôvodným obohatením, konkrétne by šlo o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalobný návrh voči týmto žalovaným účastníkom takto nebol uplatnený, dokonca i na pojednávaní dňa 4.5.2016 žalobca zotrval na svojom nároku z titulu náhrady škody, ktorý odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 420 a nasl. OZ.

Súd preto skonštatoval, že žalobca voči týmto žalovaným - N. A. a Q. N. dostal do dôkaznej núdze a preto jeho nárok v tejto časti ako neopodstatnený zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. s použitím § 149 ods. 1 O.s.p.

V konaní úspešným žalovaným účastníkom a účastníkov, vo vzťahu ku ktorým súd konanie zastavil, vznikli trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Právny zástupca žalovaných v 3. až 6. rade predložil súdu dňa 11.5.2016 (na poštovú prepravu podané dňa 9.5.2016) vyčíslenie trov konania žalovaného pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia žalovaných v 3. až 6. rade vo výške 1.877,14 € a uhradených súdnych poplatkov vo výške 179 € a 358 €.

Podľa § 9 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Podľa § 14 ods. 1,2,3 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom dom 30.6.2013 odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci,
- e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,
- f) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

(2) Odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

(3) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,
- e) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
- f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

Podľa § 15 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Právny zástupca žalovaného vychádzal pri určení odmeny za jeden úkon právnych služieb v rámci vyčíslenia trov právneho zastúpenia z ustanovenia § 10 ods. 1 a 2 v spojení § 13 ods. 2 vyššie citovanej vyhlášky. Za tarifnú hodnotu veci právny zástupca žalovaných v 3. až 6. rade správne určil žalovaný sumu 2.987,45 €, pričom za jeden úkon právnej služby správne určil základnú sumu 111,21 €. Táto

suma v zmysle § 13 ods. 2 znižuje na sumu 55,60 € na jedného zastúpeného žalovaného. V prípade, že právny zástupca vykonával úkon právnej služby za dvoch zastúpených, tak mu patrí odmena vo výške 111,20 € za úkon a za všetkých štyroch zastúpených mu patrí odmena vo výške 222,40 € za úkon.

Súd priznal advokátovi náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v účinnom znení a v zmysle § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 za nasledovné úkony a v nasledovnej výške:

- 25.6.2010 - prevzatie a príprava zastúpenia (za dvoch zastúpených) 111,20 €,
- 30.6.2010 - prevzatie a príprava zastúpenia (za ďalších dvoch zastúpených) 111,20 €,
- 2.7.2010 - odvolanie proti rozsudku zo dňa 19.5.2010 (za dvoch zastúpených) 111,20 €,
- 2.7.2010 - odvolanie proti rozsudku zo dňa 19.5.2010 (za dvoch zastúpených) 111,20 €,
- 19.8.2011 - dovolanie proti rozsudku zo dňa 19.5.2011 (za štyroch zastúpených) 222,40 €,
- 16.9.2011 - žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov (za štyroch zastúpených) 111,20 €,
- 5.5.2016 - účasť na pojednávaní (za štyroch zastúpených a za dve začaté dvojhodiny pojednávania) 444,80 €.

Súd teda celkovo priznal advokátovi odmenu vo výške 1.223,20 € za vykonané úkony právnych služieb. K týmto úkonom súd priznal advokátovi aj roku vykonania úkonu zodpovedajúci réžijný paušál spolu vo výške 52,24 € (4x 7,21 € + 2x 7,41 € + 8,58 €).

Súd priznal právnenmu zástupcovi žalovaných v 3. až 6. rade náhradu cestovného za cestu na 1 pojednávania konané v Spišskej Novej Vsi dňa 5.5.2016, avšak nie osobným motorovým vozidlom ako si to vyúčtoval právny zástupca, ale ako cestovné verejnou hromadnou dopravou vo výške 31,84 € (2x 15,92 €). Súd tu vychádzal z cien hromadnej verejnej dopravy uvedených na verejne dostupných internetových portáloch (napr. www.cp.sk <<http://www.cp.sk>>). Súd nepriznal právnenmu zástupcovi náhradu za cestu autom, nakoľko nezdokladoval žiadnym spôsobom nevyhnutnosť jeho použitia.

Popri náhrade cestovného súd priznal právnenmu zástupcovi žalovaných v 3. až 6. rade aj náhradu za stratu času počas uvedenej cesty na pojednávania a späť dňa 5.5.2016 ako 16 začatých polhodín á 14,30 €, t.j. v celkovej výške 274,56 €.

Priznaná odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty, keďže podľa predloženého osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právny zástupca žalovaných v 3. až 6. rade je platcom DPH, avšak iba od dňa 20.10.2014. Právny zástupca si uplatnil DPH vo výške 20% z odmeny a náhrad po tomto dátume, ktoré spolu predstavujú v tomto prípade sumu 759,78 € (444,80 € + 8,58 € + 274,56 € + 31,84 €) a z nej 20% daň predstavuje sumu 151,96 €.

Celkovo preto nevyhnutné trovy právneho zastúpenia žalovaných v 3. až 6. rade predstavujú sumu 1.733,80 €.

Súd priznal žalovaným v 3. až 6. rade v rámci ostatných trov konania aj náhradu súdneho poplatku z odvolania vo výške 179 €, avšak nepriznal im náhradu za poplatok z dovolania vo výške 358 €, nakoľko zo spisu predchádzajúceho súdneho konania vedeného pod sp. zn. 1C/108/2008 vyplýva, že tento poplatok nebol reálne uhradený.

Súd skonštatoval, že trovy boli dôvodne uplatnené a nezistil dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p., preto zaviazal žalobcu, ako neúspešného účastníka na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach, okrem výroku rozsudku o vylúčení návrhu na samostatné konanie - voči tomuto výroku odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.